

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

10/2772-1/2015

Dátum: 2015. Szept. 04.

Példány: 1

Rezulóiroda:

Melléklet: 3h + 2x3 + 1 db

PJ

SZEGEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG

14.

Érk.: 2015 AUG 27

Példány: Mell:

Az ügyiratsz.: P. 20.360/

2014

Indítványozó a mellékelten csatolt meghatalmazás alapján a

útján, az indítvány elbírálására megállapított alkotmánybíróági hatáskört az Alaptörvény 24. § (2) bek. d) pontjában foglaltakra, az indítványozói jogosultságot az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-ban foglaltakra alapítva, a Szegedi Törvényszék előtt 2.Pf.20.774/2015. számon folyamatban volt peres ügy érdekében hozott 4. sorszámú ítélet Alaptörvényben biztosított indítványozói jogsérelemének bekövetkezése folytán az alábbi

alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt

terjeszti elő.

Indítványozó kérelmezi a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy – az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b) pontjában, ill. az Abtv. 43. § (1) bek-ben foglaltak alapján - a **Szegedi Törvényszék** előtt **2.Pf.20.774/2015.** számon folyamatban volt peres ügy érdekében hozott **4. sorszámú ítélet Alaptörvény-ellenességét állapítsa meg** és az ítéletet **semmisítse meg**, és - az Abtv. 43. § (2), (3) bek-ben foglaltak alapján - **kötelezze a Szegedi Törvényszéket, hogy az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül**, és az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróságot utasítsa a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára.

Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványát az Alaptörvény 24. cikk. (2) bek. d) pontjában, ill. az Abtv. 27. §-ban foglaltak alapján terjeszti elő. Indítványozó jogséremlme a jelen indítványban megjelölt alaptörvény-ellenes bírói döntéssel következett be; a jelen indítványban megjelölt, az döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, ill. a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű.

INDOKOLÁS

I. Előzmények

I.1. Fizetési meghagyásos eljárás

[redacted] Felperes (a továbbiakban Felperes) 2013. november 25. napján [redacted] közjegyző [redacted] előtt 11064/Ü/31509/2013. ügyszámon fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett (K/1 melléklet) az Alperessel szemben 530.000,-Ft tőke és járulékaik megfizetése iránt. A fizetési meghagyásos eljárás az Indítványozó 2014. december 12. napján előterjesztett ellentmondása (K/2 melléklet) folytán peres eljárássá alakult át.

I.2. Felperesi kereseti kérelem

Felperes a Szegeden, 2014. február 3. napján kelt, a Szegedi Járásbírósághoz 2014. február 11. napján benyújtott kereseti kérelmével (K/3 melléklet) az Indítványozó, mint alperes arra való kötelezését kérte, hogy Indítványozó fizessen meg Felperes részére 530.000,-Ft-ot és ezen összegnek 2009. december 3. napjától a megfizetés napjáig járó, a Ptk. 301. §-a szerinti késedelmi kamatát.

Felperes kereseti kérelme szerint az Indítványozó a fenti összeggel azért tartozik, mert Felperes a Szegeden, 2004. április 6. napján kelt kölcsönadási szerződés elnevezésű okirat (K/4 melléklet) tanúsága szerint Indítványozó volt házastársának, [redacted] 530.000,-Ft-ot adott kölcsön, melynek visszafizetési dátumát a Szegeden, 2008. november 21. napján kelt kölcsönadási szerződés módosítás elnevezésű okirattal (K/5 melléklet) 2009. február 21. napjára módosították.

A felperesi kereseti kérelem szerint az Indítványozó volt házastársával szemben a fenti összegre vonatkozóan a Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszám alatt jogerős ítéletet (K/6 melléklet) hozott, melynek végrehajtására fedezethiány miatt nem került sor. A Felperes előadása szerint a kölcsön nyújtásakor az Indítványozó még házastársi viszonyban élt.

I.3. Indítványozói ellenkérelem

Indítványozó a Szegeden, 2014. március 21. napján kelt perbeli ellenkérelmében (K/7 melléklet) előadta, hogy álláspontja szerint Felperes kereseti kérelme megalapozatlan az alábbiak okán.

Indítványozó ellenkérelmében előadta, hogy a felperesi kereseti kérelemben hivatkozott kölcsönszerződésről nincsen tudomása. A kereseti kérelemben hivatkozott kölcsönszerződés megkötésében Indítványozó sem adóstársként, sem szerződő félként nem vett részt, Indítványozó a Felperest nem is ismerte.

Indítványozónak a kölcsönügyletről nem volt tudomása, annak tartalmát sem ismerte. Indítványozó az ügylethez nem járult hozzá, arról nem is tudott.

Indítványozó ellenkérelmében kifejtette, hogy volt házastársa, [redacted] ezen kölcsönügyletet nem a magánszükséglet, nem a családi fogyasztás érdekében kötötte. [redacted] által felvett kölcsön nem a házastársak közös szükségleteire nyert felhasználást, az a család életében nem mutatkozott meg.

Indítványozó a kölcsönszerződés megkötésekor nem volt jelen, annak tartalmát nem ismerte, ahhoz pedig végképp nem járult hozzá, ekként a kötelezettségért Indítványozó felelősséggel nem tartozik.

Indítványozó ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy Indítványozónak a [REDACTED] fennállt házasságát a Szegedi Városi Bíróság a peranyaghoz A/1 alatt csatolt 14.P.20.027/2011/6. sorszámú ítéletével (K/8 melléklet) felbontotta. A házasságot felbontó ítélet indokolása szerint a házassági életközösség a felek között 2007. nyarán szakadt meg. Indítványozó és [REDACTED] a házastársi közös vagyont az életközösség megszakadásakor megosztották, mely a peranyaghoz A/2 alatt csatolt, Szegeden, 2007. augusztus 1. napján kelt okirat (K/9 melléklet) tanúsága szerint ekkor foganatba is ment.

A házastársi közös vagyon megosztásakor a perbeli kölcsöntartozás, mint passzív szóba sem került, azt [REDACTED] maga is különvagyonni tartozásnak tekintette.

Indítványozó kereseti ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a Csjt. 27. § (1) bek-e szerint *a házasság megkötésével a házastársak között a házassági életközösség idejére házastársi vagyontársaság keletkezik.*

A Csjt. 30. § (1) bek-e szerint *a vagyontársaság fennállása alatt csak a házastársak közös egyetértésével lehet a vagyontársasághoz tartozó tárgyakat elidegeníteni vagy általában olyan vagyoni rendelkezést tenni, amely nem a házastársak különvagyonára vonatkozik.*

A Csjt. 31. § (2) bek-e szerint *a házassági életközösség megszűnésekor a vagyontársaság véget ér.*

Indítványozó kereseti ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelem szerint a kölcsönszerződés 2008. november 21. napján, az Indítványozó és [REDACTED] közötti életközösség megszakadását követően került módosításra, mely Indítványozóra a vagyontársaság fennállásának hiányára tekintettel – a Csjt. 30. § (1) bek-ben foglaltak alapján - nyilvánvalóan nem hat, nem hathat ki.

Indítványozó kereseti ellenkérelmében kifejtett álláspontja szerint a fentiekben kifejtettek okán a perbeli kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek kizárólag [REDACTED] terhelik, ekként Indítványozót a [REDACTED] által kötött kölcsönügyletért anyagi kötelezettség nem terheli, nem terhelheti.

Indítványozó kérelmezte a Járásbíróságot, hogy a Felperes kereseti kérelmét, mint alaptalant utasítsa el és marasztalja Felperest Indítványozónak a peres eljárással összefüggésben felmerülő költségeiben.

I.4. Az elsőfokú eljárás során előterjesztett beadványok, nyilatkozatok

Felperes a Szegeden, 2014. június 19. napján kelt perbeli beadványa (K/10 melléklet) mellékleteként csatolta a Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámú ítéletét (K/11 melléklet), ezen per 5. sorszám alatti, 2010. november 30-i tárgyalási jegyzőkönyvét (K/12 melléklet), [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó 177.V.524/2011/63. számú felosztási tervezetét (K/13 melléklet), ill. további három felosztási tervet (K/14-16 melléklet).

Indítványozó a Szegeden, 2014. július 11. napján kelt perbeli beadványában (K/17 melléklet) előadta, hogy a Felperes által becsatolt ezen okiratok az Indítványozóra vonatkozó rendelkezést egyáltalán nem tartalmazzák.

A Csjt. 30. § (2) bek-e szerint *bármelyik házastársnak a vagyontársaság fennállása alatt kötött, az előbbi rendelkezés alá tartozó visszterhes ügyletét a másik házastárs hozzájárulásával kötött ügyletnek kell tekinteni, kivéve, ha az ügyletkötő harmadik tudott,*

vagy a körülményekből tudnia kellett arról, hogy a másik házastárs az ügyletnek nem járult hozzá. Ha azonban a házastárs az ügyletet a mindennapi élet szükségleteinek fedezése körében kötötte, a másik házastárs csak akkor hivatkozhat hozzájárulásának hiányára, ha az ügylet megkötése ellen az ügyletkötő harmadik személynél előzőleg kifejezetten tiltakozott.

Indítványozó hivatkozott arra, hogy Felperes perbeli nyilatkozata szerint [REDAKT] kamionozott, vállalkozott, nagy kiadásai voltak, [REDAKT] [REDAKT] hitelekkel vett fel, a vállalkozásával lehetett probléma, neki sem fizettek, több jól fizető munkát elveszített (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/16. sorszámu jegyzőkönyv (K/18 melléklet) 3. oldal 5. bek., 4. oldal 6., 7. bek.)

Indítványozó előadta, hogy Felperes saját nyilatkozata, ill. az Indítványozó előadása szerint is a perbeli kölcsönügyletet [REDAKT] nem a mindennapi élet szükségleteinek fedezése körében kötötte.

Indítványozó a peres eljárás során indítványozta, hogy a Járásbíróság tanúként hallgassa meg [REDAKT] avonatközásban, hogy a perbeli kölcsönszerződések megkötésénél ki vagy kik voltak jelen, a perbeli kölcsönszerződés kapcsán a Felperes tudott-e vagy a körülményekből tudnia kellett-e, hogy Indítványozó a perbeli kölcsönügyletnek nem járult hozzá.

Felperes a Szegeden, 2014. augusztus 26. napján kelt, 21. sorszámu beadványában (K/19 melléklet) a 16. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt előadásával teljességgel ellentétes tartalmú nyilatkozatot tett.

Felperes 16. sorsz.-u jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint [REDAKT] kamionozott, vállalkozott, nagy kiadásai voltak, [REDAKT] [REDAKT] hitelekkel vett fel, a vállalkozásával lehetett probléma, neki sem fizettek, több jól fizető munkát elveszített” (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/16. sorszámu jegyzőkönyv 3. oldal 5. bek., 4. oldal 6., 7. bek.), vagyis Felperes saját nyilatkozata szerint is a perbeli kölcsönügyletet [REDAKT] nem a mindennapi élet szükségleteinek fedezése körében kötötte.

Felperes 21. sorsz. alatti beadványában már – észlelve korábbi tényelőadása jogi következményeit – a 16. sorsz.-u jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatával ellentétes tartalmú nyilatkozatot tett, miszerint [REDAKT] Úr nem közölte, hogy a vállalkozásával van a probléma, Felperes fejében megfordult, hogy a fuvarozáshoz kell a pénz, ill. hogy Felperes azon korábbi nyilatkozata miszerint csak feltételezés volt, hogy a vállalkozás üzemeltetéséhez van a pénzre szükség”.

Indítványozó kérelmezte a Szegedi Járásbíróságot, hogy Felperes 16. sorszámu jegyzőkönyvbe foglalt előadását - a Felperes 21. sorsz. alatti beadványában foglaltakra is figyelemmel - a Pp. 206. § (1), (2) bek-ben foglaltak alapján értékelje.

Indítványozó kérelmezte a Szegedi Járásbíróságot, hogy a Felperes 16. sorszámu jegyzőkönyvbe foglalt előadását fogadja el valónak, tekintettel arra, hogy valószínűsíthető, hogy az azzal ellentétes tartalmú 21. sorsz. alatti beadványban foglalt tényelőadásra a Felperes által az Indítványozó 2014. július 11. napján kelt beadványából észlelt nem kívánt jogi következmények elkerülése érdekében került sor.

Indítványozó visszautasította az Indítványozó jóhiszeműségét megkérdőjelező felperesi vádak. Indítványozó és volt házastársa között házastársi viszony megromlására tekintettel Indítványozó és volt házastársa 2007. augusztus 1. napján a házastársi közös vagyont egymás között egyenlő arányban maradéktalanul megosztották. A K/9 alatt csatolt szerződésből kitűnően – Felperes hivatkozásával ellentétben – Indítványozónál a lakás berendezési, felszerelési tárgyai maradtak, míg Indítványozó volt házastársához került - az inkább nagyobb

értékkel bíró - Peugeot személygépkocsi. Indítványozó leszögezte, hogy a Felperes hivatkozásával ellentétben a fedezetelvonás fel sem merülhet. Az árverezésre került ingatlan tulajdoni hányadok Indítványozó általi megszerzését jogszabályi rendelkezések nem tiltják; Indítványozó – kiskorú gyermekeivel – mindenáron el kívánta kerülni azt, hogy az ingatlanban harmadik személy árverési vétel folytán tulajdonrészt szerezzen. Indítványozó a felperesi beadványban hivatkozott Rislingtrans Kft. tevékenységében ténylegesen nem vett részt, a Kft. egyébként felszámolás folytán törlésre került.

A Felperes hivatkozásával ellentétben a Felperes által csatolt Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámú ítéletéből, ill. tárgyalási jegyzőkönyvből nem derül ki, hogy Indítványozó volt házastársa Felperestől magánszemélyként kapott kölcsönt.

Indítványozó a perbeli kölcsönről nem tudott. Indítványozó [REDACTED] tanú idézése kapcsán az eljáró Bíróság felé indítványozta, hogy a tanú arra vonatkozólag nyilatkozzon, hogy a Felperes tudott-e vagy a körülményekből tudnia kellett-e, hogy Indítványozó a perbeli kölcsönügylethez - mivel nem is tudott róla - nem járult, nem járulhatott hozzá.

Indítványozó a per 2015. január 22. napján megtartott tárgyalásán (K/20 melléklet) során hivatkozott arra, hogy a következetes és egységes bírói gyakorlat szerint a kötelezettek egymás közötti viszonya szempontjából különböző tényeknek lehet jelentősége. Vannak ún. objektív hatályú tények, amelyek valamennyi kötelezettre kihatnak és ún. szubjektív hatályú tények, amelyek csak annak a jogi helyzetére hatnak ki, akire nézve beálltak. Ilyen szubjektív hatályú ténynek tekintendő a bírói gyakorlat szerint az elévülés.

Indítványozó hivatkozása szerint a Ptk. 324. § (1) bek-e szerint *a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.*

A Ptk. 325. § (1) bek-e szerint *az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.*

A Ptk. 326. § (1) bek-e szerint *az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.*

Indítványozó hivatkozott arra, hogy a 2004. április 6. napján kelt kölcsönszerződés szerint a perbeli kölcsönösszeg visszafizetésének esedékessége 2004. július 6. napja volt, mely szerint **a követelés 2009. július 6. napján az Indítványozóval szemben elévült.**

Indítványozó a Szegeden, 2015. január 28. napján kelt perbeli beadványa (K/21 melléklet) mellékleteként csatolta a **BDT 2000.172** számú döntést (K/22 melléklet), mely szerint **az üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató személy házastársával szemben a hitelező által érvényesített igény megítélése kapcsán a Csjt. által vélelmezett „beleegyezést, közös tudomást” fokozottan vizsgálni kell, amikor a házastárs nem a magánszükséglet körében, a családi fogyasztás érdekében köt szerződést, hanem egyéni vállalkozói minőségben, az üzleti vállalkozása részeként, gazdálkodó szervezetként. Ilyen esetben nem feltételezhető és nem is várható el, hogy a másik házastárs – az együttélés ellenére – a sokszor összetett, bonyolult üzleti-szerződési kapcsolatokról tudomást szerezzen , és ezt a másik szerződő fél – a hitelező – számára is nyilvánvaló. Az ilyen kötelezettségekért a házastárs a Csjt. szabályai alapján felelősséggel nem tartozik.**

Indítványozó a Szegeden, 2015. január 28. napján kelt perbeli beadványa (K/21 melléklet) mellékleteként csatolta a **BDT 2006.1420** számú döntést (K/23 melléklet), mely szerint **az elévülés szubjektív hatályú ténynek minősül, mely minden társ-kötelezettre külön-külön vonatkozik. Mindez azt jelenti, hogy bármely kötelezett teljesítésre való írásbeli felszólítása nem szakítja meg valamennyi kötelezettrel szemben az elévülést, kizárólag annak az adósnak a követelését érinti, akit a jogosult felszólított a teljesítésre. A kötelezettek egyetemlegessége esetén sem hat ki az elévülés egyik kötelezettrel szembeni megszakadása a többi kötelezettre.**

Felperes a Szegeden, 2015. február 2. napján kelt perbeli beadványa (K/24 melléklet) mellékleteként – az Indítványozó által csatolt BDT2000.172 számú döntéssel szemben – csatolta a BH1998.233 sz. eseti döntést (K/25 melléklet), mely Indítványozó álláspontja szerint a perben nem irányadó.

Felperes a Szegeden, 2015. február 2. napján kelt perbeli beadványában hivatkozott arra, hogy az Indítványozó elévülési kifogásra történő hivatkozását alaptalannak tartja, hiszen álláspontja szerint az Indítványozó és volt házastársa közötti életközösség – a Szegedi Járásbíróság 14.P.20.027/2011/6. sorszámú ítéletében foglaltakkal ellentétben – nem 2007. nyarán szűnt meg. Felperes az életközösség megszakadásának időpontját nem jelölte meg és nem is bizonyította, ill. az elévülés megszakadását, ill. nyugvását kiváltó körülményt sem igazolt.

Felperes a Szegeden, 2015. február 2. napján kelt perbeli beadványa mellékleteként csatolta [REDAKTOR] magánnyomozó 2013. szeptember 30. napján kelt szakvéleményét (K/26 melléklet) mellyel azt kívánta bizonyítani, hogy az Indítványozó és [REDAKTOR] a Szegedi Járásbíróság 14.P.20.027/2011/6. sorszámú házasságot felbontó ítélet időpontjáig együtt élt, ill. hogy ez az együttélés folyamatos és jelen időben is tart. Felperes e körben indítványozta [REDAKTOR] tanúkenti meghallgatását.

Indítványozó a Szegeden, 2015. február 11. napján kelt perbeli beadványában (K/27 melléklet) elsődlegesen kérelmezte az első fokon eljáró Bíróságot, hogy a Felperes bizonyítási indítványát, ill. a tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét utasítsa el, tekintettel arra, hogy a per kísértékű per, azzal, hogy a felek az általános szabályokra történő áttérést nem kérték.

Indítványozó hivatkozott arra, hogy a Pp. 389. § (2) bek-e szerint *a fél a bizonyítási indítványait - amennyiben a (3)-(6) bekezdés másként nem rendelkezik - legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő.*

A Pp. 389. § (6) bek-e szerint *az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a fél akkor is előterjesztheti bizonyítási indítványát, ha abban oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amely önhibáján kívül az indítvány előterjesztésére egyébként nyitva álló határidő lejártá után jutott a tudomására, illetve amely jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejártá után szerzett tudomást, és ezt kellően igazolja.*

A Pp. 389. § (7) beke- szerint *az e § rendelkezéseivel ellentétesen előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni.*

Indítványozó hivatkozása szerint a perben – figyelemmel a kereseti kérelemmel érvényesített követelésére – a Felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a követelésének keletkezésekor az Indítványozó és [REDAKTOR] között házassági élet, - ill. vagyonközösség állt fenn. A fent hivatkozott jogszabályhelyek szerint erre vonatkozó bizonyítási indítványait Felperes legkésőbb az első tárgyalásig terjeszthette elő.

Felperes az Indítványozónak [REDAKTOR] fennállt házasságának felbontásáról, az házassági vagyonközösség 2007. augusztusi megszűnéséről, ill. a házassági vagyonközösség megosztásáról a 2014. március 21. napján kelt indítványozói beadványból – bizonyosan – tudomást szerzett.

Ezt követően Felperes a per első tárgyalásán, 2014. június 19. napján, a 16. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint az életközösség megszakadásának időpontját nem vitatta, ill. erre vonatkozóan bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Ezt követően Felperes a 2014. június 19. napján kelt 17. sorszámú beadványában sem vitatta az életközösség megszakadásának időpontját, ill. erre vonatkozóan bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

Felperes első ízben a 2014. augusztus 26. napján kelt 21. sorszámú beadványában hivatkozott arra, hogy az Indítványozó [REDACTED] együtt él, erre vonatkozóan azonban bizonyítási indítványt továbbra sem terjesztett elő.

Felperes a 2014. november 4. napján megtartott tárgyaláson, a 23. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint akként nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs, eddigi nyilatkozatait fenntartja, egyebet előadni nem kíván. E jegyzőkönyvben a bíróság felhívta a peres feleket, hogy további bizonyítási indítványaikat a kísértékű perekre vonatkozó szabályok figyelembe vételével terjeszthetik elő a jegyzőkönyv kézhezvételétől számított 8 napos határidőn belül. Ezen határidőn belül a Felperes bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Felperes a 2015. január 22. napján megtartott tárgyaláson, a 24. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint akként nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs, eddigi nyilatkozatait továbbra is fenntartja, kereset szerinti marasztalást kérve, egyéb nyilatkozatot nem kíván tenni.

A fentiek ellenére Felperes az Indítványozó és [REDACTED] életközösségének megszakadásának időpontjára vonatkozóan az életközösség megszakadásának időpontjáról való tudomást szerzést követő cca. 10 hónappal később, 2015. február 2. napján terjesztett elő bizonyítási indítványt. Felperes e bizonyítási indítványában egy 2013. szeptember 30. napján kelt magánnyomozói szakvéleményre hivatkozott.

Túl azon, hogy a bizonyítási indítvány a fenti kifejtettek szerint elkésztett, megállapítható, hogy a jóhiszemű pervittel sem egyeztethető össze, hiszen a szakvélemény keltéből nyilvánvaló, hogy e bizonyíték már nemcsak a felek között életközösség megszakadásának időpontjáról való tudomásszerzés, hanem a fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezésekor is a Felperes rendelkezésére állt.

A fent kifejtettek alapján Indítványozó elsődlegesen kérelmezte az első fokon eljáró Szegedi Járásbíróságot, hogy a Felperes bizonyítási indítványát utasítsa, és ekként a 2013. szeptember 30. napján kelt szakvéleményét a Pp. 389.§ (7) bek-e alapján hagyja figyelmen kívül.

Indítványozó a fentiekben túlmenően a 2013. szeptember 30. napján kelt „nyomozási összefoglaló” kapcsán másodlagosan hivatkozott arra, hogy [REDACTED] tanú a per 2015. január 22. napján megtartott tárgyalásán előadta, hogy [REDACTED] és Indítványozó között nincs rossz viszony, [REDACTED] magyarországi tartózkodásának ideje alatt az Indítványozó ingatlanában tartózkodik. Indítványozó azt is előadta, hogy mindezt a két közös kiskorú gyermekükkel való jobb és hatékonyabb kapcsolattartás indokolja, melybe természetesen az is beletartozik, hogy azokon a napokon, amikor [REDACTED] Magyarországon tartózkodik, a gyermekeket ő viszi az iskolába, ill. egyéb programokra az Indítványozó lakóhelyéről. (K/20 melléklet - Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 6. bek., 3. oldal utolsó bek. 4. oldal 1., 2. bek., 8. oldal 1. bek.).

Indítványozó hivatkozott arra, hogy Indítványozó és [REDACTED] – figyelemmel a közös gyermekek érdekeire is – többször megpróbálta a kapcsolatukat rendbe hozni, ennek érdekében 2012. nyarán közös családi nyaraláson is részt vettek Visegrádon, ez az együttlét azonban 1-2 hónap után kudarcot vallott.

Indítványozó kijelentette, hogy közte és [REDACTED] között az élet, ill. vagyonközösség 2007. nyara óta nem áll fenn, ezen idő óta közöttük élet-, ill. vagyonközösség ismételen nem jött létre, melyet [REDACTED] tanú vallomása is igazolt (K/20 melléklet - Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó előtti bekezdés).

Indítványozó a per 2015. március 17. napján megtartott tárgyalásán hivatkozott arra, hogy a Felperes és [REDACTED] közötti kölcsönszerződés uzsorás szerződés, ekként érvénytelen, semmis. A Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámu jegyzőkönyve szerint [REDACTED] a Felperes felé 5.730.000,-Ft tartozása áll fenn, melyből kb. 900.000,-Ft ügyleti kamat, ami 15,7%-os kamatnak felel meg. Figyelemmel arra, hogy a 2004. április 6. napján kelt kölcsönszerződés szerint a kölcsön visszafizetési határideje 2004.július 6. napja, vagyis a kölcsön időtartama negyedév, ekként a fentiek szerinti 15,7%-os kamat negyedéves kamat, mely ekként évi 62%-os mértékű kamat, mely alapján a kölcsönszerződés uzsorás szerződés, semmis, melyre a Ptk. 234. § (1) bek-ben foglaltak alapján Indítványozó határidő nélkül hivatkozhat. Indítványozó ezen túlmenően előadta, hogy a fentiek okán egyebekben kölcsönszerződésből a pontos tőke- és kamatmérték nem állapítható meg, ekként Indítványozó evonatkozásban sem marasztalható (K/28 melléklet: 2015. március 17. napján kelt indítványozói beadvány, K/29 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámu jegyzőkönyv 2. oldal 2. bek.).

I.5. Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság ítélete

Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság a Szegeden, 2015. március 17. napján kelt 4.P.20.360/2014/30. sorszámu ítéletével (K/29 melléklet) a Felperes kereseti kérelmét elutasította és kötelezte Felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 15.900,-Ft állam által előlegzett eljárási illetéket, továbbá, hogy fizessen meg 15 nap alatt az Indítványozónak 33.660,-Ft ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, mely Áfát is tartalmaz; azzal, hogy a fentieket meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a kölcsönszerződés megkötésében Indítványozó ténylegesen nem vett részt.

Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság megállapította, hogy a 2004. április 6-i kölcsönszerződés létrejöttkor az Indítványozó és [REDACTED] még házastársak voltak és életközösségük is fennállott. Ugyanakkor a kölcsönszerződés módosításakor, 2008. november 21. napján még házastársak voltak, azonban az életközösségük már 2007. nyarán, augusztus elején megszakadt. Az elsőfokon eljáró Bíróság álláspontja szerint az életközösség megszakadásának időpontját nem csak a felek házasságát felbontó, a Szegedi Városi Bíróság 14.P.20.027/2011/6. sor számú ítéletének indokolásában foglaltak, hanem az Indítványozó és Paczuk Sándor között 2007. augusztus 1. napján kelt vagyonszerződés, továbbá Paczuk Sándornak az Indítványozóval egyező tanúvallomása is alátámasztotta.

Ezzel szemben a Felperes a Pp. 164.§ (1) bek-e alapján nem tudta bizonyítani, hogy az Indítványozó és [REDACTED] az életközösséget helyreállították, és életközösségük a jelenben is fennáll, a Felperes 2015. február 2. napján előterjesztett bizonyítási indítványa a Pp. 389.§ (2) (6) és (7) bek-ben foglaltakra tekintettel elkésett. Az Indítványozó állításáról a házassági vagyonszerződés és életközösség megszakadása időpontja tekintetében a 2014. március 21-én kelt indítványozói beadványból Felperes bizonyosan tudomást szerzett. A Felperes a per első tárgyalásán 2014. június 19. napján az életközösség megszakadásának időpontjával kapcsolatos bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ugyancsak nem terjesztett elő a 2014. június 19-i beadványában sem, ekörben bizonyítási indítványt és 2014. augusztus 26-i beadványában sem terjesztett elő bizonyítási indítványt, illetve nem csatolta az okirati bizonyítékot, amely 2013. szeptember 30-i keltezésű, így a Felperes már 2013. szeptember 30-i időpontban birtokában volt ezen okirati bizonyítéknak. Ugyancsak nem terjesztett elő bizonyítási indítványt az életközösség fennállásával kapcsolatosan a Felperes a 2014. november 4-i, 2015. január 22-i tárgyalási határnapokon. A fentiek alapján a Felperes által becsatolt okirati bizonyítékot az elsőfokon eljáró Bíróság figyelmen kívül hagyta, illetőleg

mellőzte a késedelmesen előterjesztett tanúbizonyítási indítványt is. Az első fokon eljáró Bíróság megjegyezte, hogy az életközösség helyreállítása mind az érzelmi, mind a vagyonszerzés helyreállítását jelentette volna az Indítványozó és Paczuk Sándor között.

Az elsőfokon eljáró Bíróság megállapította továbbá, hogy a peres eljárás során bizonyítást nyert, hogy [REDACTED] nem a mindennapi életszükséglet fedezése körében kötötte meg Felperessel a kölcsönszerződést, a kölcsönösszegeket nem az Indítványozóval még a kölcsönszerződés megkötésekor, 2004-ben fennállott életközösség időtartama alatt közösen a mindennapi életszükséglet körében használták fel, hanem [REDACTED] vállalkozásának az anyagi gondjai megoldására használta fel a Felperestől felvett kölcsönt.

Az elsőfokon eljáró Bíróság álláspontja szerint [REDACTED] tanúvallomásával az Indítványozó bizonyította azon állítását, hogy a Felperesnek a körülményekből tudnia kellett arról, hogy Indítványozó az ügylethez nem járult hozzá. Ekörben az elsőfokon eljáró Bíróság hivatkozott arra, hogy a Felperes maga adta elő a peres eljárás során azt, hogy [REDACTED] amikor a kölcsönszerződéseket, így a perbelit is megkötötték, egyetlen alkalommal sem hozta szóba az Indítványozót, házastársát. A Felperes elismerte [REDACTED] tanú azon perbeli tanúvallomásában tett állítását, hogy a kölcsönszerződéseket, így a perbeli kölcsönszerződést és annak módosítását is csak ketten írták alá, melyet a becsatolt kölcsönszerződés és annak módosítása is alátámaszt.

Az elsőfokon eljáró Bíróság álláspontja szerint mindezen körülmények együttes mérlegelése alapján bizonyítást nyert a peres eljárás során, hogy [REDACTED] nem az Indítványozóval kötött házasság ideje alatt a mindennapi életszükséglet fedezése körében kötötte meg a Felperessel a kölcsönszerződést és annak módosítását, valamint az Indítványozó bizonyította a peres eljárás során, hogy nem járult hozzá a kölcsönszerződéshez, és a hozzájárulásának hiányáról a körülményekből Felperesnek tudnia kellett.

Az elsőfokon eljáró Bíróság álláspontja szerint miután a Felperes és [REDACTED] közti kölcsönszerződés és annak módosítása nem tekinthető a fentiek alapján az Indítványozó hozzájárulásával kötött ügyletnek, így az Indítványozónak az elévüléssel kapcsolatos álláspontjának vizsgálata is szükségtelen volt és az Indítványozónak a Felperes és [REDACTED] közti perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségre való hivatkozásának a vizsgálata is szükségtelen volt. Ekörben az elsőfokon eljáró Bíróság rámutatott arra, hogy a Felperes és [REDACTED] közti perbeli kölcsönszerződés vonatkozásában is folyamatban volt peres eljárás során kölcsönügyletben ténylegesen részt vevő [REDACTED] és Felperes közül egyik peres fél sem hivatkozott a szerződés semmisségére. A Indítványozó saját álláspontja figyelembevételével, miután nem a hozzájárulásával kötött ügyletnek tekintendő, a [REDACTED] és Felperes közti kölcsönszerződés és annak módosítása, így a szerződés semmisségére való hivatkozása irreleváns.

I.6. Felperes fellebbezési kérelme

Az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletével szemben Felperes 2015. április 21. napján a Szegedi Törvényszékhez fellebbezést (K/30 melléklet) terjesztett elő.

Felperes fellebbezésében kérte a Szegedi Törvényszéket, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletét változtassa meg és kereseti kérelmének adjon helyt.

Felperes fellebbezésében azt kifogásolta, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdésben foglaltak ellenére a megítélése szerint a Felperes által bizonyításra szoruló tényekről, bizonyítási teherről előzetesen Felperest nem tájékoztatta; Felperes sérelmezte továbbá, hogy

az elsőfokon eljáró Bíróság nem hívta fel arra, hogy bizonyítsa, hogy az Indítványozó házassági életközössége nem szakadt meg a Bíróság által fentiek szerint megállapított időpontban, és arra, hogy ha e bizonyítás eredménytelen, azt a terhére értékeli.

Felperes szerint figyelemmel a csatolt kölcsönszerződésre, valamint a Csjt. 30.§ (2) bek-e szerinti vélelemre, nem neki, hanem Indítványozónak kell bizonyítania, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre, avagy ellene tiltakozott (bár ezt Indítványozó sem állította).

Felperes álláspontja szerint semmilyen peradat nincs arra, hogy a 2007. augusztus 1. napján kelt vagyonmegosztó szerződés a bontóper megelőzően keletkezett, korábban már felhasználásra került, e körben sérelmezte, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság nem szerezte be a 14.P.20.027/2011. számú bontóper iratait. A Felperes szerint ugyanis önellentmondó, hogy a 2007. augusztus 1-jei megállapodás ellenére a házasság felbontására négy év múlva kerül sor. E körben hivatkozott a 2014. augusztus 26. napján kelt beadványában foglaltakra.

Felperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy [REDAKT] elárverezett gépjárművét közvetett módon Indítványozó szerezte meg, a gépjárművet Felperes állítása szerint Indítványozó és [REDAKT] használja (jóllehet ezt Felperes semmivel sem bizonyította, még csak nem is valószínűsítette). Felperes utalt arra is, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság figyelmét elkerülte az is, hogy – megítélése szerint – Indítványozónak a Szeged, [REDAKT] alatti ingatlan 1/3 tulajdoni hányada, ill. az elárverezett garázsingatlan megvásárlásához, továbbá az ERSTE Bank Zrt-től felvett kölcsön törlesztő részleteinek megfizetéséhez pénzügyi forrása nem volt, ekként erre a fedezet [REDAKT] vállalkozásából származó jövedelme volt (jóllehet ezt Felperes semmivel sem bizonyította, még csak nem is valószínűsítette).

Felperes szerint az elsőfokon eljáró Bíróság megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy [REDAKT] a tőle kért kölcsönt vállalkozása anyagi gondjai megoldására használta fel, hivatkozása szerint a tanú ugyanis semmilyen bizonyítékot erre vonatkozóan nem csatolt. (A tanú erre vonatkozó tanúvallomást tett).

Felperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy a Legfelsőbb Bíróság EH.Pfv.II.21.329/2005/6. számú döntése szerint a Csjt. 30.§ (2) bek-e szerinti vélelem megdöntésére a tartozás magas összege és a szerződő felek azon egyező nyilatkozata sem alkalmas, mely szerint a perbeli szerződés aláírásakor valamelyikük részéről elhangzott, hogy a kölcsön „maradjon kettejük között”.

Felperes fellebbezésében foglalt hivatkozása szerint nincs perbeli jelentősége annak, hogy Indítványozó tudott-e vagy sem a kölcsönről, az Indítványozónak azt kellett bizonyítania, hogy a kölcsönszerződéshez nem járult hozzá, melyet megítélése szerint nem bizonyított, ekként a Csjt. 30.§ (2) bek. szerinti vélelmet nem sikerült megdöntenie.

I.7. Indítványozó fellebbezési ellenkérelme

Indítványozó a Szegeden, 2015. május 26. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében (K/31 melléklet) kérelmezte a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszéket, hogy a Felperes fellebbezését, mint alaptalant utasítsa el, és az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletét hagyja helyben.

Indítványozó kérelmezte továbbá a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszéket, hogy marasztalja a Felperest a felmerülő másodfokú perköltségekben.

Indítványozó álláspontja szerint Felperes fellebbezése megalapozatlan az alábbiak okán.

Indítványozó álláspontja szerint az elsőfokon eljáró Bíróság az ügyben releváns tényállást helyesen állapította meg, az ezzel kapcsolatos bizonyítást teljes körűen lefolytatta, melynek eredményeként okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy Alperes a perbeli

kölcsönszerződéshez nem járult hozzá, és a hozzájárulásának hiányáról a körülményekből a Felperesnek tudnia kellett.

1. A Csjt. 30.§ (2) bek.e szerinti vélelem megdöntése

a./ Indítványozó fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokon eljáró Bíróság tényként azt, hogy a 2004. április 6-i kölcsönszerződés létrejöttkor [REDACTED] és az Indítványozó még házastársak voltak, és az életközösségük is fennállott.

A Csjt. 30. § (2) bekezdése szerint törvényi vélelem szól amellett, hogy bármelyik házastársnak a vagyonközösség fennállása alatt kötött visszerthes ügyletét a másik házastárs hozzájárulásával kötött ügyletnek kell tekinteni, kivéve, ha az ügyletkötő harmadik tudott, vagy a körülményekből tudnia kellett arról, hogy a másik házastársa az ügylethez nem járult hozzá.

A törvényi szabályozásból eredő megdönthető vélelemre figyelemmel az Indítványozónak azt kellett bizonyítania, hogy a Felperes és [REDACTED] által kötött ügylethez való hozzájárulása hiányáról a Felperes tudott, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett.

E bizonyítási kötelezettségnek az Indítványozó eleget tett az alábbiak szerint.

A rendelkezésre álló 2004. április 6. napján kelt kölcsönszerződésből, ill. annak 2008. november 21. napján kelt módosításából - melyeket a Felperesen és [REDACTED] kívül nem írta alá sem Indítványozó, sem tanúk - helytállóan következtetett arra az elsőfokon eljáró Bíróság, hogy Indítványozó a kölcsönszerződés megkötésében nem vett részt.

Továbbá helytállóan következtetett az elsőfokon eljáró Bíróság a fentiek, [REDACTED] tanúvallomása, ill. Indítványozó nyilatkozata alapján arra, hogy a perbeli kölcsönszerződésről, ill. annak módosításáról Indítványozó nem bírt tudomással, csak a Felperes részéről [REDACTED] szemben kezdeményezett végrehajtási eljárás során szerzett arról tudomást, hogy [REDACTED] a Felperesnek milyen összegekkel tartozik.

Tekintettel arra, hogy Indítványozó az ügyletről nem tudott, így nyilvánvalóan ahhoz hozzájárulását sem adta, ill. adhatta.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg az elsőfokon eljáró Bíróság, hogy nem a mindennapi életszükséglet körében kötötte meg [REDACTED] a Felperessel a kölcsönszerződést, ill. azt, hogy a kölcsönösszegeket [REDACTED] vállalkozásának az anyagi gondjainak a megoldására használta fel. Mindezt ugyanis nemcsak [REDACTED] tanúvallomása, de a Felperes 16. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata is alátámasztja, mely szerint [REDACTED] kamionozott, vállalkozott, nagy kiadásai voltak, [REDACTED] hiteleket vett fel, a vállalkozásával lehetett probléma, neki sem fizettek, több jól fizető munkát elveszített" (K/18 melléklet – Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/16. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bek., 4. oldal 6., 7. bek.).

Ekként pedig a Felperes fellebbezésében foglalt azon kifogása, miszerint az elsőfokú ítélet megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy [REDACTED] a Felperestől kért perbeli kölcsönt vállalkozása anyagi gondja megoldására használta fel, nem foghat helyt, hiszen e hivatkozása ellentétben áll a 16. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt saját nyilatkozatával is.

Helytállóan állapította meg azt is az elsőfokon eljáró Bíróság, hogy a Felperesnek a körülményekből tudnia kellett arról, hogy Alperes az ügylethez nem járult hozzá. Felperes maga erősítette meg [REDACTED] tanú azon nyilatkozatát, miszerint valóban nem tanúztatták le a kölcsönadáskor a kölcsönszerződéseket, ill. valóban kérte a tanú, hogy ne

szóljanak senkinek a kölcsönadásról, maradjon kettőjük között a kölcsönadás. (K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 7. bek.).

Ekörben a Felperes hivatkozott a Kúria döntésére, mely szerint nem ad alapot a vélelem megdöntésére a tartozás magas összege és a szerződő felek azon egyező nyilatkozata sem, mely szerint a perbeli szerződés aláírásakor valamelyikük részéről elhangzott, hogy **a kölcsön „maradjon kettejük között” (LB. EH. Pfv.II.21.329/2005/6.).** Ezen döntésből azonban kiderül, hogy **a felek ilyen tartalmú kijelentését a per egyéb adataival együtt kell vizsgálni, így többek között annak figyelembevétele mellett, hogy a szerződéskötésben részt nem vevő házastárs az ügyletkötő házastárs vállalkozásának üzleti tevékenységére, pénzügyeire rálátással volt-e, e tevékenységben részt vett-e (a vállalkozás alapításában részt vett-e, a vállalkozást együtt üzemeltették-e, a vállalkozás tevékenységében közreműködött-e, a kölcsönökkel összefüggő tárgyalásokon részt vett-e, stb.)**

Felperes hivatkozása szerint az ilyen körülmények mellett a szerződő felek bármelyikének a fentebb részletezett tartalmú nyilatkozatát a másik félnek nem lehetett másként értenie, minthogy a nyilatkozó fél az ügylet létrejöttének tényét vagy annak tartalmát kívülálló harmadik személyekkel szemben, nem pedig a szerződő felek - visszterhes szerződésekért ugyancsak felelős - házastársaival szemben kívánja „titokban tartani”.

Jelen esetben azonban nem erről van szó. **Indítványozó [REDAKT] vállalkozási tevékenységében nem vett részt, a kölcsönökkel összefüggő tárgyalásokban nem vett részt, sőt azokról tudomással sem bírt. [REDAKT] tanú vallomása szerint a szerződés létrejöttének tényét, annak tartalmát mind kívülálló harmadik személyekkel szemben, mind pedig házastársával (Indítványozóval) szemben titokban kívánta tartani.**

b./ Helyesen állapította meg továbbá az elsőfokon eljáró Bíróság, hogy a 2008. november 21-i kölcsönszerződés módosítás létrejöttkor [REDAKT] és az Indítványozó még házastársak voltak, azonban **életközösségük már 2007. nyarán, augusztus elején megszakadt**, melyet nem pusztán a Szegedi Városi Bíróság 14.P.20.027/2011/6. sorszámú jogerős ítéletének megállapítása, hanem az Indítványozó és [REDAKT] között 2007. augusztus 1. napján kelt házassági vagyonmegosztó szerződés, valamint [REDAKT] tanú és az Indítványozó egyező nyilatkozata is alátámasztott.

A vagyonközösség fennállásának hiányában az Indítványozónak a házastársa által kötött visszterhes ügyletkez való hozzájárulása a Csjt. 30. §-ának (2) bekezdése alapján nem vélelmezhető.

2. Életközösség megszakadásának időpontja

A Pp. 164.§ (1) bek-e alapján Felperest terhelte annak a bizonyítása – a házassági bontóperben hozott ítélet ténymegállapításával, a vagyonmegosztó szerződéssel, ill. Indítványozó és [REDAKT] nyilatkozatával szemben – hogy az Indítványozó és [REDAKT] közötti élet, ill. vagyonközösség a fenti időpontban nem szakadt meg, ill. az folyamatosan fennállt/fennáll.

E körben Felperes sérelmezte, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság a Pp. 3.§ (3) bek-e ellenére a Bíróság megítélése szerint bizonyításra szoruló tényekről, bizonyítási teherről előzetesen nem tájékoztatta.

Felperes az elsőfokon eljáró Bíróság 16. sorszámú jegyzőkönyvében foglalt felhívása ellenére K/18 melléklet - Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/16. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal), valamint a házassági vagyonközösség 2007. augusztusi megszűnéséről a bontóperből való korábbi, ill. a házassági vagyonközösség megosztásáról való 2014. március 21-i tudomásszerzés ellenére a 16. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint az életközösség

megszakadásának időpontját nem vitatta, ill. erre vonatkozóan bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Ezt követően Felperes a 2014. június 19. napján kelt 17. sorszámú beadványában sem vitatta az életközösség megszakadásának időpontját, ill. erre vonatkozóan bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

Felperes első ízben a 2014. augusztus 26. napján kelt 21. sorszámú beadványában hivatkozott arra, hogy az Alperes [REDACTED] együtt él, erre vonatkozóan azonban bizonyítási indítványt továbbra sem terjesztett elő.

Felperes a 2014. november 4. napján megtartott tárgyaláson, a 23. sorszámú jegyzőkönyv (K/32 melléklet) tanúsága szerint akként nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs, eddigi nyilatkozatait fenntartja, egyebet előadni nem kíván. E jegyzőkönyvben a bíróság felhívta a peres feleket, hogy további bizonyítási indítványaikat a kísértékű perekre vonatkozó szabályok figyelembe vételével terjeszthetik elő a jegyzőkönyv kézhezvételétől számított 8 napos határidőn belül. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/23. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 4. bek., utolsó bek.) Ezen határidőn belül a Felperes bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Felperes a 2015. január 22. napján megtartott tárgyaláson, a 24. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint akként nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs, eddigi nyilatkozatait továbbra is fenntartja, kereset szerinti marasztalást kérve, egyéb nyilatkozatot nem kíván tenni. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal 6. bek.)

A fentiek ellenére Felperes az Indítványozó és [REDACTED] életközösségének megszakadásának időpontjára vonatkozóan az életközösség megszakadásának időpontjáról való perbeli tudomásszerzést követő cca. 10 hónappal később, 2015. február 2. napján mégis bizonyítási indítványt terjesztett elő egy 2013. szeptember 30. napján kelt magánnyomozói szakvéleményre hivatkozva, nyilvánvalóan azért, mert Felperes igenis tudomással bírt arról, hogy – hivatkozásával ellentétben, nemcsak a kölcsönszerződés létrejöttét -, hanem az Alperes és [REDACTED] közötti életközösség fennállását is neki kell bizonyítania.

Túl azon, hogy a bizonyítási indítvány a Pp. 389.§ (2), (6) és (7) bek-e alapján elkészett, megállapítható, hogy az a jóhiszemű pervitel követelményével sem egyeztethető össze, hiszen a szakvélemény keltéből nyilvánvaló, hogy e bizonyíték már nemcsak a felek közötti életközösség megszakadásának időpontjáról való felperesi tudomásszerzés, hanem a fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezésekor is a Felperes rendelkezésére állt.

A fentiek alapján a Felperes nem tudta azt bizonyítani, hogy az Indítványozó és [REDACTED] között az életközösség a házasságot felbontó ítéletig, ill. azt követően is fennállt, ill. fennáll, az ekként a bizonyítatlanság következményei a Felperes terhére esnek.

A Felperest terhelő bizonyítás körében Indítványozó utalt arra, hogy amennyiben Felperes a Szegedi Városi Bíróság 14.P.20.027/2011. számú bontóperben született ítéletének ténymegállapítása ellenére vitatja a vagyonmegosztó szerződés keletkezésének idejét, és ekként az abban foglaltakat, úgy ezen peres iratok beszerzésére vonatkozóan Felperesnek kellett volna bizonyítási indítványt előterjesztenie, az elsőfokon eljáró Bíróság hivatalból e körben bizonyítást nem rendelhetett el. Felperes azonban ilyen indítványt nem terjesztett elő, ekként Felperes alaptalanul sérelmezte a bontóper iratai beszerzésének hiányát.

A fent kifejtettek alapján Indítványozó kérelmezte a másodfokon eljáró Törvényszéket, hogy a Felperes fellebbezését, mint alaptalant utasítsa el, és az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletét hagyja helyben.

Indítványozó kérelmezte továbbá a másodfokon eljáró Törvényszék, hogy marasztalja a Felperest a másodfokú eljárás során felmerült perkiöltségekben.

1.8. Másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék jogerős ítélete

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a Szegeden, 2015. május 28. napján kelt 2.Pf.20.774/2015/4. sorszámú jogerős ítéletével az elsőfokú Bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte Indítványozót, hogy fizessen meg a Felperesnek [REDACTED] egyetemlegesen 15 napon belül [REDACTED] adósnak a Felperessel szemben a Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámú jogerős ítélete alapján kölcsön jogcímén fennálló tartozásából 530.000,-Ft-ot és ennek 2009. december 3. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítélete szerint az Indítványozó felelőssége a fenti egyetemleges marasztalási összegért [REDACTED] [REDACTED] között házasságából származó közös vagyon erejéig áll fenn.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletével kötelezte Indítványozót, hogy fizessen meg a Felperesnek 15 napon belül 365.900,-Ft elsőfokú eljárási költséget, ill. 10.000,-Ft másodfokú eljárási költséget; továbbá az államnak külön felhívásra 15.900,-Ft állam által előlegzett elsőfokú eljárási illetéket, ill. 42.400,-Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az ügy másodfokú elbírálása során figyelembe kellett venni, hogy a per úgynevezett kisértékű ügy (Pp. XXVI. fejezet). Az ítélet elleni fellebbezésre a Pp. 233-256. §-ok rendelkezéseit a Pp. 392-394. §-okban írt eltérésekkel kell alkalmazni.

A másodfokú ítélet indokolása szerint a peres eljárás adataiból az megállapítható, hogy a perbeli kölcsönszerződés megkötésének időpontjában az Indítványozó, illetőleg [REDACTED] között házassági életközösség és vagyonközösség fennállt. A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolása szerint a Csjt. 30. § (2) bekezdésében meghatározott vélelem megdöntése szempontjából nem annak van jelentősége, hogy az Indítványozó tudott-e az ügyletről, hanem annak, hogy a Felperes tudott-e a hozzájárulás hiányáról vagy tudnia kellett volna-e az ügyletkötés körülményei kapcsán erről (EBH.2005.1311, BDT 2001.407. sz. döntés) Ennek elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a Csjt. 30. § (2) bekezdése szerint a hozzájárulás hiánya nem csak akkor állapítható meg, ha az ügyletkötésben részt nem vett házastárs azt harmadik személy tudomására hozta, hanem akkor is, ha a körülmények arra mutatnak, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes a házastársak közös érdekeivel (BH.1996 évi 98. sz. döntés indokolása).

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolása szerint mindebből következően nem azt kellett bizonyítani, hogy az Indítványozónak és [REDACTED] között a házassági életközösség mikor szakadt meg, illetőleg egyáltalán megszakadt-e, hanem az Indítványozónak kellett azt bizonyítani a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján, hogy az ügyletkötésben részt nem vett házastárs – Indítványozó – a Felperes tudomására hozta, hogy az ügylet ellen tiltakozik, illetőleg az ügylet ellentétes volt az Indítványozó, illetőleg [REDACTED] közös érdekeivel. Előbbi kapcsán - a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolása szerint - megállapítható, hogy Indítványozó a perben nem igazolta semmivel sem, hogy a Felperes tudomására hozta volna, hogy az ügyletkötés ellen tiltakozik, másrészt az ügyletkötés körülményeiből a Felperesnek erre nem is kellett következtetnie, mivel nem állapítható meg, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes lett volna a házastársak közös érdekeivel.

valamint a Felperes is előadta, hogy a kölcsönösszeget fuvarozási vállalkozása érdekében használta fel. [REDACTED] ából az állapítható meg, hogy 2004. évben az Indítványozónak kizárólag gyed, illetőleg gyed, valamint családi pótlék jövedelme volt, amely nyilvánvalóan az Indítványozó, illetőleg házastársa, valamint a kiskorú gyermekének létfenntartására és az ERSTE Banktól felvett 12.000.000,-Ft lakáscélú hitel törlesztésére nem lehetett elégséges (16. sz. jegyzőkönyv 4. oldal 11. bekezdés), ebből következően vélemezhető, hogy [REDACTED] tevékenységéből származó jövedelemből éltek, figyelemmel arra is, hogy [REDACTED] tanúvallomása szerint a gazdasági társaságának 2004-2006 év között 30-50 millió forint forgalma volt évente (24. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 8., 9. bek.). Mindebből következően az a kölcsönösszeg, amelyet [REDACTED] egyéni vállalkozása érdekében használt fel, olyan ügyletből származik, amely nyilvánvalóan nem lehetett ellentétes az Indítványozó és [REDACTED] közös érdekével, hiszen a fentebb kifejtettek szerint [REDACTED] vállalkozásából származó jövedelem biztosította legalábbis részben az Indítványozó megélhetését is.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolása szerint a fentiekből következően az elsőfokú Bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az Indítványozó a Csjt. 30. § (2) bekezdése szerinti vélelmet megdöntötte, ezért ítélete anyagi jogi szabályt sért, mindebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 394. § (3) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, amelynek során figyelemmel volt arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a vélelem megdöntésének hiányában a házastársat az ügyletkötő házastárssal egyetemlegesen a teljes tartozás megfizetésére kell kötelezni, függetlenül attól, hogy a házastársi közös vagyonból ráeső rész fedezi ezt az összeget vagy sem (EBH 2005.1311. sz. döntés). Ugyanakkor a másodfokú Bíróság a korlátozott felelősségről a Csjt. 30. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.

Az indítványozói felelősség kapcsán arra is utalt a másodfokú Bíróság, hogy nincs jelentősége annak, hogy a kölcsönösszerződés visszafizetése időpontjára vonatkozó szerződésmódosításkor az Indítványozó és [REDACTED] között a házassági életközösség már nem állt fenn, hiszen a Felperes a követelését nem erre a szerződésmódosításra, hanem a korábbi, 2004-es szerződésre alapította. A szerződésmódosítás során új, visszerthes ügyletet nem kötött a Felperes és [REDACTED], pusztán a visszafizetés határidejét módosították a szerződés kapcsán. Mindebből következően a szerződésmódosítás önmagában nem alapozza meg az Indítványozó felelősségét, így nincs jelentősége annak, hogy a szerződésmódosításról tudott-e az Indítványozó vagy sem.

II. Indítványozót a bírói döntés kapcsán ért jogsérelem

Az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletével szemben Felperes nyújtott be fellebbezést. Az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletével szemben - a Pp. 392. § (1) bek-ben foglaltak alapján - *fellebbezésnek csak az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással volt helye.*

A Pp. 393. § (1) bek-ben foglaltak szerint a fellebbezést a tanács elnöke a 240-242. §-ban meghatározott intézkedések szükségessége megvizsgálásával egy időben hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés - figyelemmel a 392. § (5) és (6) bekezdésére is - nélkülözi a 392. § (1) bekezdésében megjelölt hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

Jóllehet Felperes fellebbezési kérelme a Pp. 392. § (1) bek-ben megjelölt hivatkozást nélkülözte, azonban a fellebbezés tartalmából az következtethető, hogy a fellebbezés a Pp. 3.

§ (3) bek-ben, ill. a Pp. 206. §-ban foglalt eljárási szabályok megsértésére, ill. az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló Csjt. 30. § (2) bek-nek téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre.

Tekintettel arra, hogy Indítványozó a Felperes által fellebbezéssel megtámadott ítélet megváltoztatását nem kívánta, így a Pp. 244. § (1) bek-ben foglaltak alapján fellebbezési ellenkérelmet terjeszthet elő.

Az ítélet elleni fellebbezésre – a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletének indokolásában foglaltak szerint is (K/33 melléklet – Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.774/2015/4. sorszámú ítélet) a Pp. 233-256. §-ok rendelkezéseit a Pp. 392-394. §-okban írt eltérésekkel kellett alkalmazni.

A Pp. 394. § (1) bek-ben foglaltak szerint *ha az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása nem volt, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.*

A Pp. 394. § (2) bek-ben foglaltak szerint *lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a másodfokú bíróság a 252. §-ban meghatározottak szerint határoz.*

A Pp. 252. § (2) bek-ben foglaltak szerint *a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.*

A Pp. 252. § (3) bek-ben foglaltak szerint *ha a bizonyítási eljárásnak nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállnának, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja.*

A Pp. 253. § (2) bek-ben foglaltak szerint *ha az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság ezt helybenhagyja, ellenkező esetben az elsőfokú bíróság ítéletét egészben vagy részben megváltoztatja, illetőleg közbelső ítéletet vagy részítéletet hoz.*

A Pp. 253. § (3) bek-ben foglaltak szerint *a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) változtathatja meg, e korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyal, illetőleg nem határozott.*

Indítványozó a per 2015. január 22. napján megtartott tárgyalásán (K/20 melléklet - Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal 1. bek.) során hivatkozott arra, hogy a következetes és egységes bírói gyakorlat szerint a kötelezettek egymás közötti viszonya szempontjából különböző tényeknek lehet jelentősége. Vannak ún. objektív hatályú tények, amelyek valamennyi kötelezettre kihatnak és ún. szubjektív hatályú tények, amelyek csak annak a jogi helyzetére hatnak ki, akire nézve beálltak. Ilyen szubjektív hatályú ténynek tekintendő a bírói gyakorlat szerint **az elévülés.**

Indítványozó hivatkozása szerint a Ptk. 324. § (1) bek-e szerint *a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.*

A Ptk. 325. § (1) bek-e szerint *az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.*

A Ptk. 326. § (1) bek-e szerint *az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.*

Indítványozó a Szegeden, 2015. január 28. napján kelt perbeli beadványa (K/21 melléklet) mellékleteként csatolta a **BDT 2006.1420** számú döntést (K/23 melléklet), mely szerint **az elévülés szubjektív hatályú ténynek minősül, mely minden társ-kötelezettre külön-külön vonatkozik. Mindez azt jelenti, hogy bármely kötelezett teljesítésre való írásbeli felszólítása nem szakítja meg valamennyi kötelezettel szemben az elévülést, kizárólag annak az adósnak a követelését érinti, akit a jogosult felszólított a teljesítésre. A kötelezettek egyetemlegessége esetén sem hat ki az elévülés egyik kötelezettel szembeni megszakadása a többi kötelezettre.**

Indítványozó a per során hivatkozott arra, hogy a 2004. április 6. napján kelt kölcsönszerződés szerint **a perbeli kölcsönösszeg visszafizetésének esedékessége 2004. július 6. napja volt, mely szerint a követelés 2009. július 6. napján az Indítványozóval szemben elévült.** (K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámu jegyzőkönyv 9. oldal 1., 2. bek.)

Indítványozó a per során hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés **2008. november 21. napján, az Indítványozó és [REDACTED] közötti életközösség megszakadását követően került módosításra, mely az Indítványozóra a vagyontársaság fennállásának hiányára tekintettel – a Csjt. 30. § (1) bek-ben foglaltak alapján - nyilvánvalóan nem hat, nem hathat ki.** (K/7 melléklet: 2014. március 21. napján kelt indítványozói ellenkérelem 2. oldal 9. bek.; K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámu jegyzőkönyv 9. oldal 1. bek.)

Felperes a Szegeden, 2015. február 2. napján kelt perbeli beadványában hivatkozott arra, hogy az Indítványozó elévülési kifogásra történő hivatkozását alaptalannak tartja, hiszen álláspontja szerint az Indítványozó és volt házastársa közötti életközösség – a Szegedi Járásbíróság 14.P.20.027/2011/6. sorszámu ítéletében foglaltakkal ellentétben – nem 2007. nyarán szűnt meg. **Felperes az életközösség megszakadásának időpontját nem jelölte meg és nem is bizonyította, ill. az elévülés megszakadását, ill. nyugvását kiváltó körülményt sem igazolt.**

Indítványozó a per 2015. március 17. napján megtartott tárgyalásán hivatkozott arra, hogy a Felperes és [REDACTED] közötti **kölcsönszerződés uzsorás szerződés, ekként érvénytelen, semmis.** A Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámu jegyzőkönyve szerint [REDACTED] a Felperes felé 5.730.000,-Ft tartozása áll fenn, melyből kb. 900.000,-Ft ügyleti kamat, ami 15,7%-os kamatnak felel meg. Figyelemmel arra, hogy a 2004. április 6. napján kelt kölcsönszerződés szerint a kölcsön visszafizetési határideje 2004.július 6. napja, vagyis a kölcsön időtartama negyedév, ekként a fentiek szerinti 15,7%-os kamat negyedéves kamat, mely ekként **évi 62%-os mértékű kamat**, mely alapján a kölcsönszerződés uzsorás szerződés, semmis, melyre a Ptk. 234. § (1) bek-ben foglaltak alapján Indítványozó határidő nélkül hivatkozhat. Indítványozó ezen túlmenően előadta, hogy a fentiek okán egyebekben kölcsönszerződésből a pontos tőke- és kamatmérték nem állapítható meg, ekként Indítványozó evonatkozásban sem marasztalható (K/28 melléklet: 2015. március 17. napján kelt indítványozói beadvány, K/29 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámu jegyzőkönyv 2. oldal 2. bek.).

A Pp. lehetővé teszi, hogy a másodfokú bíróság olyan kérdésben is határozhasson, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta és nem határozott. Itt a felperes keresetének és az alperes védekezésének ténybeli és jogi magalapozására felhozott tényállítások és kérelmek kapcsán eldöntést igénylő kérdésekről van szó. Így például **az Indítványozónak azzal a védekezésével, hogy a követelés elévült, az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. A másodfokú bíróság foglalkozhat az elévülés kérdésével, és abban állást foglalhat, sőt elsődlegesen abban köteles állást foglalni.**

Az elévülésnek a Ptk. 325. §-ának (1) bekezdése szerinti jogkövetkezménye, hogy az elévült követelést többé bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Ebből következően a **Bíróságnak az Indítványozó elévülésre vonatkozó kifogása alapján** (Ptk. 204. § (3) bek.) **elsődlegesen és mindenekelőtt abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a Felperes követelése elévült-e, és csak abban az esetben vizsgálhatta volna a felperesi kereseti kérelmet érdemben, ha arra a következtetésre jut, hogy az elévülés nem következett be** (BDT2008. 1837, BH2006. 220.).

A Bíróság - az Indítványozó elévülésre vonatkozó kifogása ellenére - az elévülést nem vizsgálta, ugyanakkor szükségtelenül tárgyalta a felperesi keresetet érdemben. A Bíróság határozatában **indokát sem adta annak, hogy az elévülést miért nem vizsgálta.**

II.1. Indítványozó elsődleges álláspontja

1. **A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokon eljáró Bíróság ezen, az Indítványozó elévülési kifogásának mellőzésével kapcsolatos, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértését – a Pp. 394. § (2), ill. 252. § (2) bek-ben foglaltak ellenére - figyelmen kívül hagyta.**

Az indítványozói elévülési kifogás alapos, Felperes azt cáfolni érdemben nem tudta, az elévülés megszakadását, ill. nyugvását kiváltó körülményt nem igazolt.

A Bíróság határozatában **indokát sem adta annak, hogy az elévülést miért nem vizsgálta.**

Az elévülés vizsgálata esetén Indítványozóra kedvező döntés született volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

2. **A semmisség hivatalból észlelése a jogorvoslati eljárásban is érvényesül, ezt az álláspontot mind az 1/2005. számú kollégiumi vélemény, mind a Legfelsőbb Bíróság iránymutató határozatai megerősítik.**

A Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámú jegyzőkönyve szerint (K/12 melléklet – 1 oldal utolsó bek., 2. oldal 1. bek.) **a kölcsönszerződések több alkalommal lettek módosítva, azok már ügyleti kamatrészt is tartalmaznak, vagyis a kölcsönszerződésben egy felbruttósított összeg szerepelt, amely egy korábbi kölcsön tőkeösszegét, valamint annak kamatait tartalmazta egy összegben** [redacted] nyilatkozata szerint a több tartozásból eredő összesített 5.730.000,-Ft-ból 900.000,-Ft ügyleti kamat volt, ami két hónapos kölcsön esetében évi **62%-os kamatmértéket** jelent.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a kölcsönszerződésnek nevezett okirat nem a valóságot tükrözi, annak bizonyító ereje megdőlt, ill. **a szerződés uzsorás jellege miatt semmis.**

Az elsőfokon eljáró Bíróság - az Indítványozó semmisségi okra való hivatkozása ellenére – a semmisséget nem vizsgálta.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokon eljáró Bíróság ezen, az Indítványozó semmisségi okra való hivatkozásának mellőzésével kapcsolatos az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértését – a Pp. 394. § (2), ill. 252. § (2) bek-ben foglaltak ellenére - figyelmen kívül hagyta.

Az indítványozói semmisségi okra hivatkozással kapcsolatban Felperes érdemi nyilatkozatot nem tett, akként nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincsen, határozat hozatalát kérte (K/29 melléklet - Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 7. bek.)

A Bíróság határozatában indokát sem adta annak, hogy a semmisséget miért nem vizsgálta.

A semmisségi ok vizsgálata esetén Indítványozóra kedvező döntés született volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

II.2. Indítványozó másodlagos álláspontja

Indítványozó másodlagos álláspontja szerint a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a Pp. 253. § (3) bek-ben foglaltak alapján dönthetett volna az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletének megváltoztatásáról is, és határozathatott volna a perben érvényesített joggal szemben felhozott indítványozói védekezés alapjául szolgáló elévülés, ill. semmisség kérdésében is, amelyekben az elsőfokon eljáró Bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

A Pp. 253. § (3) bek-ben foglalt korlátozás nem jelenti a kérelem indokaihoz való kötöttséget. A fellebbezési kérelem, illetve a fellebbezési ellenkérelem kereteit nem a jogi érvelés, az abban foglalt indokok, hanem maga a másodfokú bíróság döntésére irányuló kérelem szabja meg.

Amennyiben a másodfokon eljáró Bíróság a perben a Felperes által érvényesített joggal szemben felhozott indítványozói védekezés alapjául szolgáló elévülés, ill. semmisség kérdésében határozott volna, úgy az az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletének megváltoztatását eredményezte volna, mely Indítványozóra kedvező döntést eredményezett volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

II.3. Indítványozó harmadlagos álláspontja

Indítványozó harmadlagos álláspontja szerint a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszéknek a Csjt. 30. § (2) bek-ben foglaltakkal kapcsolatos jogi álláspontja téves. A per adatai nem támasztják alá a másodfokon eljáró ítélet indokolásának azt a ténymegállapítását, mely szerint a Felperesnek nem kellett tudnia az ügyletkötés kapcsán az Alperes hozzájárulásának hiányáról, ill. arra nem is kellett következtetnie, mivel nem állapítható meg, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes lett volna a házastársak közös érdekeivel.

A Felperes azt kifejezetten elismerte, hogy [REDACTED] kifejezetten kérte Felperestől, hogy a kölcsönszerződések megkötéséről senkit ne tájékoztasson, ez maradjon kettőjük között, éppen ezért ne is írással alá tanúval vagy tanúkkal a kölcsönszerződést és annak módosítását.

Azt hogy a Felperesnek a körülményekből tudnia kellett arról, hogy Alperes az ügyletbe nem járult hozzá, Felperes maga erősítette meg [REDACTED] tanú azon nyilatkozatát, miszerint valóban nem tanúztatták le a kölcsönadást a kölcsönszerződéseket, ill. valóban kérte a tanút, hogy ne szóljanak senkinek a kölcsönadásról, maradjon kettőjük között a kölcsönadás. (K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 7. bek.).

A bizonyítékokból kitűnik, hogy a kölcsönszerződést sem a Felperes, sem pedig [REDACTED] – Indítványozó volt házastársa – nem kívánták az Indítványozó tudomására hozni. E vonatkozásban ugyanis a Felperes személyes előadása és [REDACTED] tanú vallomása megegyezett egymással abban, hogy a kölcsönszerződés aláírásakor kétségkívül elhangzott az a kijelentés, hogy „maradjon kettőjük között”.

Döntő jelentőségű, hogy az említett tartalmú kijelentés a szerződő felek egyező nyilatkozata szerint elhangzott, hiszen ebből a körülményből, valamint a kölcsön összegéből a **Felperesnek tudnia kellett, hogy Indítványozó az ügylethez nem járult hozzá.**

A per adatai szerint [redacted] tanúvallomásában előadta, hogy a vállalkozása a [redacted] volt (melynek Alperes sem tagja, sem képviselője nem volt), ekként teljességgel irreleváns Felperesnek a 2014. augusztus 26. napján kelt beadványában a [redacted] Kft-re, ill. a [redacted] Kft. taggyűlési jegyzőkönyvében foglaltakra történő hivatkozása. (K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bek.).

Bár Felperes arra nem emlékezett, hogy a kölcsönszerződés aláírására hol került sor, a Felperes saját előadása szerint a módosítás aláírására a Felperes saját nyilatkozata szerint a Felperes lakóhelyén került sor. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/16. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 10. bek.)

Felperes saját nyilatkozata szerint a kölcsönszerződés megkötésekor és a módosításkor Felperesen és az Indítványozó házastársán kívül más személy nem volt jelen. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/16. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 11. bek.)

Indítványozó a Felperest a kölcsönszerződés időpontjában nem is ismerte. Indítványozó Felperessel csak később találkozott (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/16. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 2., utolsó bek.,)

Indítványozó volt házastársa kölcsöneiről, hiteleiről nem tudott. Indítványozó és házastársa a céges vállalkozással kapcsolatos dolgokról nem beszéltek. Indítványozó házastársa a kapott összegeket teljes egészében a vállalkozás költségeire fordította. Indítványozó nem tudott arról, hogy a vállalkozás járműparkját volt házastársa hitelre vette-e, vagy bérelte, vagy készpénzért vette. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/16. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 3. bek., 5. oldal 4. bek.)

Indítványozó volt házastársa a Felperestől kölcsönt a vállalkozása összetört kamionjának javíttatására, céges hitel visszafizetésére, hitel törlesztésére, ill. a vállalkozás üzemanyag költségére fordította. Indítványozó az egyik kölcsön felvételéről sem tudott. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/24. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 9., 10. bek; 3. oldal 1., 2., 3., 5. bek.)

Indítványozó házastársa mindig tájékoztatta Felperest, hogy mire kéri kölcsön a pénzt. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/24. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bek.)

Felperes [redacted] tanú vallomásával kapcsolatban előadta, hogy a tanú által előadottak az ő tudomásának, emlékezetének megfelelnek. Arra észrevételt nem kívánt tenni. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/16. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 7. bek.)

[redacted] tanú előadta továbbá, hogy „olyan nem fordult elő, hogy az Indítványozó és Indítványozó házastársa által lakott lakásban került volna sor a kölcsönszerződés megírására az Indítványozó házastársa és a Felperes között, vagy olyanra sem került sor, hogy a kölcsön összeget a Felperes az Indítványozó házastársa és az Indítványozó által használt lakásban adta volna át, mert Indítványozó házastársa nem akarta, hogy Indítványozó tudjon ezekről, arról, hogy ilyen rossz helyzetben van a cég.” (K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bek.).

Indítványozó és házastársa a [redacted] Kft-t nem együtt alapították, azt nem családi vállalkozásként üzemeltették, **Indítványozó a cég tevékenységében aktívan nem működött közre, nem vett részt a kölcsönökkel összefüggő tárgyalásokon. Indítványozónak tehát a vállalkozás üzleti tevékenységére és pénzügyeire nyilvánvaló rálátása nem volt, nem is lehetett.**

Ilyen körülmények mellett Indítványozó házastársának azon nyilatkozatát, hogy „az ügylet maradjon kettőnk között”, Felperesnek nem lehet másként értenie, minthogy Indítványozó házastársa az ügylet létrejöttének tényét, ill. tartalmát harmadik kívülálló személyekkel szemben, ill. házastársával szemben is titokban kívánja tartani. Ezt támasztja alá az is, hogy a szerződésről a szerződő feleken kívül senkinek, így Indítványozónak sem volt tudomása.

A fent részletezett **körülmények** – a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla határozatának indoklásában foglaltakkal szemben - **éltszerűvé teszik, alátámasztják azt, hogy az indítványozói hozzájárulás hiányáról a Felperesnek tudnia kellett.**

A per adatai nem támasztják alá a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéleti indoklásának azt a ténymegállapítását, sem, mely szerint nem állapítható meg, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes lett volna a házastársak közös érdekeivel.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ténymegállapításával szemben nincsen arra vonatkozó konkrét peradat, hogy Indítványozónak 2004. évben kizárólag gyed, illetőleg gyed, valamint családi pótlék jövedelme lett volna, amely az Indítványozó, illetőleg házastársa, valamint kiskorú gyermekének életfenntartására és az Erste Banktól felvett 12.000.000,-Ft lakáscélú hitel törlesztésére nem lehetett elégséges. Nincs arra vonatkozó konkrét peradat, hogy Indítványozó örökséggel, ajándékkal, egyéb vagyonnal, családi segítségéből származó egyéb jövedelemmel rendelkezett-e ebben az időben vagy sem; melyből kifolyólag nem vonható le arra vonatkozólag következtetés, hogy Indítványozó és házastársa, a házastárs vállalkozó tevékenységéből származó jövedelemből éltek.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék [redacted] azon nyilatkozatából, miszerint a gazdasági társaságának (nem pedig egyéni vállalkozásának!) 2004-2006 év között 30-50 millió forintos forgalma volt évente (24. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 8., 9. bek.) helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy az a kölcsönösszeg, amelyet [redacted] egyéni vállalkozása (nem pedig gazdasági társasága!) érdekében használt fel, olyan ügyletből származik, amely nyilvánvalóan nem lehetett ellentétes az Indítványozó és [redacted] közös érdekével, hiszen a fentebb kifejtettek szerint [redacted] vállalkozásából származó jövedelem biztosította legalábbis részben az Indítványozó megélhetését is. [redacted] a kölcsönöket a vállalkozása összetört kamionjának javíttatására, céges hitel visszafizetésére, hitel törlesztésére, ill. a vállalkozás üzemanyag költségére fordította. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/24. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 9., 10. bek; 3. oldal 1., 2., 3. bek.) [redacted] vállalkozását nem megfelelően szervezte, adósságspirálba került, végül vállalkozása felszámolás alá került. Ezen körülmények arra mutatnak, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes a házastársak közös érdekeivel. Önmagában az a körülmény, hogy egy cégnek 30-50 millió forintos forgalma (bevétele) van évente, a kiadások ismerete nélkül nem informatív, abból a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla által levont következtetést levonni nem lehetséges. [redacted] a vállalkozásból 2004. és 2006. között osztalékot nem vett ki, csak fizetést, valamint a költségeire napidíjat cca. 200.000,-Ft körüli összegben, ezen kívül egyéb jövedelme nem volt. (Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/24. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 9., 11., 6. oldal 2. bek.)

A másodfokon eljáró Bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Indítványozó a Csjt. 30. § (2) bekezdése szerinti vélelmet nem döntötte meg, ill., hogy az ügylet nem ellentétes a házastársak közös érdekeivel, ezért ítélete anyagi jogi szabályt sért, mindebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét.

III. Az Alaptörvény érdemi döntéssel érintett rendelkezései, alaptörvényellenesség

III.1. Alapvetés B) cikk – demokratikus jogállamiság

Az Alaptörvény Alapvetés része B) cikk (1) bek-e szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alapvetés elején kerül sor azon alkotmányos alapelvek meghatározására, amelyek **az Alaptörvény egészét áthatják, rendezőelvként szolgálnak** mind az alapjogi, mind az államszervezeti rész tekintetében. Ilyen alkotmányos elv az állam szuverenitásának külső oldalát megtestesítő függetlenség, a többpártrendszerre épülő demokrácia, valamint a jogállamiság.

A jogállamiság elvét az Alkotmánybíróság kiemelt jelentőséggel kezelte és több más jogintézmény, alapjog értelmezéséhez segítségül hívta. Az Alkotmánybíróság a jogállamiság fogalmát 1991-től **alkotmányossági mérce**ként kezelte és abból több más olyan fogalmat vezetett le, mint a jogbiztonság, amely szintén összetett értelmezést nyert. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, 10/1992. (II. 25.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat]

A jogállamiság később **normatív tartalmat kapott**, és erre figyelemmel egy adott norma alkotmányos jellege önmagában is megítélhetővé vált. [Balogh Zsolt: Az Alkotmánybíróság jogállam-értelmezése. In Kilényi Géza (szerk.): Alkotmánybíráskodás. Unió, Budapest, 1993, 109-144. o.]

Az 1991-ben megfogalmazott tétel szerint **a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.** [56/1991. (XI. 8.) AB határozat]

Ezen értelmezésben **az államnak a jog uralma alatt kell állnia.** A követelmény teljes egészében az Alkotmány és más normák viszonylatában tud kiteljesedni, ám a törvények esetében is érvényesül, mindaddig, amíg az állam meg nem változtatja az adott normát. A jogállamiság ezen értelmezése kétirányú: jelenti egyrészt az államszervezet demokratikus és zavartalan működését, másrészt a szabadságjogok érvényesülését. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság a jogállamiság alapértékét kitöltő elveket - a jogszabályok felülvizsgálata során - az Alkotmány valamely konkrét rendelkezésével való összhang alapján vizsgálja. **A jogállamiság elve** azonban, ezekhez a konkrét alkotmányos szabályokhoz képest nem kiegészítő, másodlagos szabály, s nem pusztán deklaráció, hanem **önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.** [9/1992. (I. 30.) AB határozat]

A jogállamiság azáltal valósul meg, hogy az Alkotmány valóban és feltétlenül hatályosul. Nemcsak **a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal**, hanem **az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat.** [11/1992. (III. 5.) AB határozat, 64/1993. (XII. 22.) AB határozat]

A jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében - **az államtól és elsősorban a jogalkotótól** azt várja el, hogy a **jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is**

világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.

Az alkotmányos alapjogok és az alkotmányos védelmet élvező szabadságok miatt a **közhatalom csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozhat be az egyén jogaiba és szabadságába.**

A jogállamiság elvét az Alkotmánybíróság összekapcsolta a következő elvekkel, értékekkel: a **jogbiztonság követelménye**, az alkotmányos büntetőjog fogalma, valamint ez utóbbi elvekből vezették le a közjogi érvénytelenség kategóriáját.

Az említett eljárási garanciák, mint a jogállamiság formális megnyilvánulási formái a büntetőjogban, a polgári jogban és a közigazgatási jogban is érvényesülnek.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a demokratikus jogállamiság követelményével ellentétben áll, hiszen az a Polgári Perrendtartás, ill. a Polgári Törvénykönyv fenti II. pontban kifejtett normáiba ütközik.

III.2. Szabadság és Felelősség XXIV. Cikk. (1) bek. – a tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXIV. cikk (1) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében **garantált fair eljárás** elve vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is.

Elvként érvényesül tehát a **pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés**, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a **jogegyenlőség**, a **diszkrimináció tilalma**, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a hatóság ne alkalmazhatna megkülönböztetést, hanem csak azt az **indokolatlan megkülönböztetést** tiltja, **ami az ügy elbírálása szempontjából lényegtelen körülményeken alapul**, amely **szempontok főként az adott ügytípusra vonatkozó anyagi jogszabályokból fakadnak**.

A tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a **jogszabályok megtartásával** azonos, bár ez **mindenképpen szükséges feltétele** annak. A fair eljárás azonban ennél többet is jelent, követelmény a **döntés indokolásának kötelezettsége** is a hatóság oldaláról, hiszen az ügyfél a jól szerkesztett döntésből értesülhet a döntés okairól. Az indokolási kötelezettség pontos **szabályait az eljárási törvények állapítják meg**.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a tisztességes eljárás követelményével ellentétben áll, hiszen az a Polgári Perrendtartás, ill. a Polgári Törvénykönyv fenti II. pontban kifejtett normáiba ütközik, nem pártatlan, részrehajló; továbbá a döntés indokolása a fenti II. pontban kifejtettek szerint - az irányadó eljárásjogi jogszabályi kritériumok ellenére - hiányos, azon túlmenően nem megalapozott, ellentmondásos.

III.3. Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (1) bek. – független és pártatlan bírósághoz, tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (1) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és*

kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A cikk alapján az igazságosság helyett a **tisztességes eljárás követelménye** érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]

A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a **fegyverek egyenlősége**.

Az emberi jogokat védő fórumok szerint a **fair trial** olyan minőség, amelyet az **eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével** lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes.

A tisztességes eljáráshoz való jog így **felöleli az eljárási jogok egészének érvényesülését**. Ugyanakkor maga a tisztességes eljáráshoz való jog az alapjogi dogmatika szerint abszolút jog. Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; ezért a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszisztem, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükségessége és arányos volta.

A fentiekben kifejtettek alapján annak megítélése szempontjából, hogy egy eljárás mennyiben volt tisztességes, figyelembe kell venni az eljárás valamennyi körülményét és az eljárási jogok egészének érvényesülését.

A bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. (Alaptörvény - Az Állam - Bíróságok 28. Cikk)

Indítványozó álláspontja szerint az Indítványozó elévülési kifogásának, semmisségre való hivatkozásának, ill. a Pp. 394. § (1), (2) bek., 252. § (2), (3) bek., 253. § (2), (3) bek.-ben foglaltak figyelmen kívül hagyása; a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése, téves jogi következtetés levonása, ill. Csjt. 30. § (2) bek.-ben foglalt anyagi jogszabály megsértése nem csupán a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hanem kérdésesség teszi az ítéletet meghozó bíróság pártatlanságát is, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló eljárási lehetőségek közül Indítványozóra nézve a leghátrányosabb megoldást választotta.

Az a körülmény, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság kereseti kérelmet elutasító ítélete a másodfokon eljáró Bíróság által teljesen új indokok alapján megváltoztatásra és a kereseti kérelem teljes mértékben elutasításra került, nagymértékben sérti Indítványozó jogbiztonsághoz és tisztességes eljáráshoz való jogát, ill. azon jogát, hogy ügye független és pártatlan bíróság előtt kerüljön elbírálásra, ekként a jelen kérelemmel támadott döntés ezen oknál fogva Alaptörvényellenes.

III.4. Alapvetés Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (7) bek. – jogorvoslathoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (7) bek.-e szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A III.2., ill. III.3. pontokban kifejtett tisztességtelen bírósági eljárás egyenes következményeként bekövetkezett Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelme.

Tekintettel arra, hogy a perben a pertárgy értéke nem érte el a Pp. 271. § (2) bek-ben rögzített hárommillió forintos felülvizsgálati határértéket, ekként Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel nem élhetett.

A jogsértő ítélet Indítványozót valójában megfosztotta az ügy érdemében hozott elsőfokú döntés elleni fellebbezés jogától is, hiszen a kereseti kérelmet elutasító döntés ellen az alperesi pozícióban lévő fél jogorvoslati lehetősége értelmezhetetlen és kizárt.

Indítványozó jogorvoslathoz való jogát ekként a másodfokon eljáró Bíróság a támadott ítéletével teljesen elvonta, amely nem felel meg az Alaptörvény I. Cikkében rögzített szükségesség-arányosság követelményének.

A másodfokon eljáró Bíróság azzal, hogy döntése során az Indítványozó által hivatkozott elévülés és semmisség kapcsán a Pp. 394. § (1), (2) bek., 252. § (2), (3) bek., 253. § (2), (3) bek-ben foglaltakat figyelmen kívül hagyta és teljesen új indokok alapján döntötte el a jogvitát jogerősen, megfosztotta Indítványozót az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bek-ben biztosított jogorvoslathoz való jogától. A teljesen új indokokra helyezett döntés ellen – a felülvizsgálati határértéket el nem érő pertárgyértékre tekintettel – a felülvizsgálat kizárt, ekként gyakorlatilag egyfokúra redukálódott az eljárás. A másodfokon eljáró Bíróság eljárása azért is jogsértő, mert a másodfokon eljáró Bíróságnak lehetősége lett volna arra, sőt kötelessége lett volna, hogy ahelyett, hogy végső, jogorvoslattal már nem támadható ítéletet hozzon, visszautalja az ügyet az elsőfokon eljáró Bíróság elé, annak érdekében, hogy döntsön az elévülés, ill. a semmisség kérdésében. Amennyiben a másodfokon eljáró Bíróság így tett volna, úgy elkerülhető lett volna Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelme.

III.5. Szabadság és felelősség XIII. cikk (1), (2) bekezdés – tulajdonhoz való jog

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (1) bek-e szerint *mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (2) bek-e szerint *tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*

A fentiek szerinti eljárási és anyagi jogszabálysértő döntés Indítványozónak a tulajdonjoghoz való jogát is sérti, tekintettel arra, hogy a sérelmezett döntés rendelkezése folytán ugyan csak a házastársi közös vagyonból rá eső rész erejéig, de vagyonával egy őt jogszerűen nem terhelő kötelezettségért helytállni tartozna.

IV. Indítványozó jogorvoslati lehetőségeinek kimerítése, további jogorvoslati lehetőség hiánya

A sérelmezett döntés **súlyosan sérti** Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait. Indítványozó jogsérelme kapcsán **a magyar jogrendszer nem biztosít jogorvoslatot** Indítványozó számára.

A Pp. 271. § (2) bek-e szerint *nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg.*

A döntés ellen a Pp. 260-269. §-ban szabályozott perújításnak – az ott írt feltételek hiányában – nincsen helye. A döntés ellen egyéb jogorvoslatnak sincsen helye.

V. Adatkezelésre vonatkozó nyilatkozat, egyéb

Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bek-ben, ill. az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) AB Tü. Határozat 56. § (2) bek-ben foglaltak alapján akként nyilatkozik, hogy **adatai zártan kezelését kéri**, Indítványozó **személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá**.

Indítványozó tájékoztatja a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **az ügyben** bírósági eljárás, ekként felülvizsgálati, ill. perújítási eljárás nincs folyamatban.

Indítványozó a megsemmisíteni kért ítéletet jogi képviselője útján postai úton 2015. július 1-jén vette át, ekként az Abtv. 30. § (1) bek-ben meghatározott, az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitvaálló határidő hatvan napon belül, azaz 2015. augusztus 30. napján jár le.

Melléklet:

- K/1 melléklet: 11064/Ü/31509/2013/4. számú fizetési meghagyás,
- K/2 melléklet: 203. december 12. napján kelt indítványozói ellentmondás
- K/3 melléklet: 2014. február 3. napján kelt felperesi kereseti kérelem,
- K/4 melléklet: 2004. április 6. napján kelt kölcsönadási szerződés,
- K/5 melléklet: 2008. november 21. napján kelt kölcsönadási szerződés módosítás,
- K/6 melléklet: Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámu ítélete,
- K/7 melléklet: 2014. március 21. napján kelt indítványozói ellenkérelem,
- K/8 melléklet: Szegedi Városi Bíróság 14.P.20.027/2011/6. sorszámu ítélete,
- K/9 melléklet: 2007. augusztus 1. napján kelt vagyonmegosztó szerződés,
- K/10 melléklet: 2014. június 19. napján kelt felperesi beadvány,
- K/11 melléklet: Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámu ítélete,
- K/12 melléklet: Csongrád Megyei Bíróság 1.P.22.276/2010/5. sorszámu jegyzőkönyve,
- K/13 melléklet: [REDACTED] végrehajtó 177.V.524/2011/63. számú felosztási tervezete,
- K/14 melléklet: [REDACTED] végrehajtó 177.V.809/2010/112. számú felosztási tervezete,
- K/15 melléklet: [REDACTED] végrehajtó 177.V.809/2010/113. számú felosztási tervezete,
- K/16 melléklet: [REDACTED] végrehajtó 177.V.524/2011/102. számú felosztási tervezete,
- K/17 melléklet: 2014. július 11. napján kelt indítványozói perbeli beadvány,
- K/18 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/16. sorszámu jegyzőkönyv,
- K/19 melléklet: 2014. augusztus 26. napján kelt, 21. sorszámu felperesi perbeli beadvány,
- K/20 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/24. sorszámu jegyzőkönyv,
- K/21 melléklet: 2015. január 28. napján kelt indítványozói perbeli beadvány,
- K/22 melléklet: BDT 2000.172. számú eseti döntés,
- K/23 melléklet: BDT 2006.1420. számú eseti döntés,
- K/24 melléklet: 2015. február 2. napján kelt felperesi perbeli beadvány,
- K/25 melléklet: BH1998.233 számú eseti döntés,
- K/26 melléklet: [REDACTED] magánnyomozó 2013. szeptember 30. napján kelt szakvéleménye,
- K/27 melléklet: 2015. február 11. napján kelt indítványozói perbeli beadvány,
- K/28 melléklet: 2015. március 17. napján kelt indítványozói beadvány,
- K/29 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámu jegyzőkönyv+ítélet,
- K/30 melléklet: Felperes 2015. április 21. napján kelt fellebbezési kérelme,
- K/31 melléklet: 2015. május 26. napján kelt indítványozói fellebbezési ellenkérelem,
- K/32 melléklet: Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/23. sorszámu jegyzőkönyv,
- K/33 melléklet: Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.774/2015/4. sorszámu ítélet
- K/34 melléklet: ügyvédi meghatalmazás

Szeged, 2015. augusztus 24.

Tisztelettel: